

Sygn. akt VIII U 1226/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Trybulec-Czernek

Protokolant: st.sekr. sądowy Barbara Urmańska

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2013 r. w Gdańsku

sprawy **Z. P. vel P.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania Z. P. vel P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 26 czerwca 2013 r. nr (...)

oddala odwołanie

/na oryginale właściwy podpis/

Sygn. akt VIII U 1226/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26.06.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał Z. P. vel P. prawo do emerytury od dnia 26.06.2013 r. , tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. W uzasadnieniu podał, że w związku z przyznaniem emerytury prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy ustało z dniem 25.06.2013 r. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła 595,92 zł. Wobec faktu, że emerytura jest niższa od dotychczas ostatnio wypłacanej renty, podlega podwyższeniu do kwoty tej renty i wynosi miesięcznie od 26-06-2013 r. 637,92 zł brutto. Emerytura nie podlega podwyższeniu do kwoty najniższej emerytury, ponieważ nie został udokumentowany okres składkowy i nieskładkowy (po ograniczeniu do 1/3 okresów składkowych), wynoszący łącznie co najmniej 20 lat.

Ubezpieczona odwołała się od powyższej decyzji wskazując, że nie zgadza się z wysokością ustalonej emerytury na kwotę 637,92 zł brutto , gdyż jest to suma niższa od dotychczas otrzymywanej renty w kwocie 831,15 zł., która to została jej przyznana decyzją ZUS z dnia 05.03.2013r. Różnica wynosząca aż 193,23 zł jest znaczna. W takim razie stwierdzenie ZUS, że emerytura zostaje podwyższona do kwoty uprzednio otrzymywanej renty jest nieprawdziwe, gdyż renta wynosiła 831,15 zł, a nie 637,97 zł. Jednocześnie w przesyłanych jej uprzednio decyzjach ZUS nie było

mowy o okresowości tej kwoty, w związku z czym domaga się ponownego naliczenia emerytury i wyrównania wadliwie naliczonych należności.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego wniosł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko przedstawione w zaskarżonej decyzji, dodając, że Ubezpieczona, zgodnie z orzeczeniem Obwodowej Komisji Lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia z dnia 12.12.1991r. ma przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe; decyzją z dnia 15.04.2009r. przyznano ubezpieczonej rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.01.2009r. do dnia 26.04.2013r. W związku z tym, że ubezpieczona nie złożyła wniosku o ustalenie renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na dalszy okres, od dnia 01.05.2013r. organ rentowy podjął wypłatę renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w wysokości 637,92 zł.

Ubezpieczona w piśmie z dnia 16.11.2013 r. sprecyzowała swoje stanowisko i wniosła o uznanie okresu ustawowo przesuniętego wieku emerytalnego od 26.04.2013 r. do 26.06.2013 r. za okres, w którym była całkowicie niezdolna do pracy, a więc potwierdzenie ciągłości czasookresu całkowitej niezdolności do pracy określonej orzeczeniem ZUS z 10.03.2009 r.- do momentu przyznania emerytury; wyrównanie zaniżonej renty za okres przesuniętego wieku emerytalnego; ponowne przeliczenie przyznanej emerytury i korektę jej wysokości.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona Z. P. vel P., ur. (...) na podstawie orzeczenia Obwodowej Komisji Lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia z dnia 12.12.1991r. (k. 74, plik I akt) ma przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe.

W dniu 22.01.2009r. złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z pogorszeniem stanu zdrowia.

Decyzją z dnia 15.04.2009r. przyznano ubezpieczonej rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.01.2009r. do dnia 26.04.2013r., tj.: do osiągnięcia przez ubezpieczoną wieku 60 lat życia, zgodnie z orzeczeniem Lekarza Orzecznika z dnia 10.03.2009r.

W decyzji z dnia 15.04.2009 r. zostało zawarte pouczenie, że prawo do renty z tytułu okresowej niezdolności do pracy ustaje z upływem okresu, na jaki renta została przyznana. Na wniosek osoby zainteresowanej prawo do renty może być ustalone ponownie.

Decyzją z dnia 05.03.2013r. pozwany dokonał waloryzacji świadczenia. Jako, że na dzień 28.02.2013r. ubezpieczona pobierała rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, zwaloryzowana kwota świadczenia wyniosła 831,15 zł.

Ubezpieczona nie złożyła wniosku o ustalenie renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na dalszy okres, tj.: od dnia 01.05.2013r.

Organ rentowy podjął od 01.05.2013 r. wypłatę renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, którą przyznano na trwałe zgodnie z orzeczeniem Obwodowej Komisji Lekarskiej z dnia 12.12.1991 r.

Kwota świadczenia rentowego obliczona została według najniższej renty 3 grupy inwalidzkiej i wyniosła 637,92 zł.

Zaskarżoną decyzją z dnia 26.06.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał Z. P. vel P. prawo do emerytury od dnia 26.06.2013 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego w wysokości 637,92 zł. W związku z tym, że ostatnim świadczeniem wypłacanym ubezpieczonej była renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy w powyższej kwocie, pozwany przyznał emeryturę podwyższył do kwoty tejże renty.

/bezsporne, vide akta rentowe: orzeczenie Obwodowej Komisji Lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia z dnia 12.12.1991r. -k. 74, plik I akt, wniosek z dn. 22.01.2009r. -k. 103, plik I akt, orzeczenie Lekarza Orzecznika z dnia

10.03.2009r. -k. 105, plik I akt, decyzja z dnia 15.04.2009r.-k. 108-109, plik I akt, dane z KSI-k.5,6 plik III akt , decyzja z dnia 05.03.2013r. -k. 124, plik I akt, decyzja z dn. 26.06.2013 r.-k.8 plik III akt, odwołanie-k. 2,3 akt sprawy/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach rentowych pozwanego, których prawdziwość i rzetelność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia jej wiarygodności z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej Z. P. vel P. jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest kwestia czy pozwany przyznał ubezpieczonej emeryturę w prawidłowej wysokości.

Zgodnie z przepisem art. 24 ust 1 i 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 11.05.2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z dnia 6 czerwca 2012 r. poz. 637), która weszła w życie w dniu 01.01.2013 r., Ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a , który dla kobiet urodzonych w okresie wskazanym w punkcie 3 , tj.: od dnia 1 kwietnia 1953 r. do dnia 30 czerwca 1953 r. wynosi co najmniej 60 lat i 2 miesiące.

Zgodnie z art. 24a ust 1, 2, 3 , 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - Emeryturę, o której mowa w art. 24, przyznaje się z urzędu zamiast renty z tytułu niezdolności do pracy osobie, która osiągnęła wiek uprawniający do tej emerytury oraz podlegała ubezpieczeniu społecznemu albo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Emeryturę przyznaje się od dnia osiągnięcia przez rencistę wieku uprawniającego do emerytury, a w przypadku gdy wypłata renty z tytułu niezdolności do pracy była wstrzymana - od dnia, od którego podjęto jej wypłatę. Emeryturę oblicza się zgodnie z art. 26, z uwzględnieniem ust. 4 i 5. Emerytura obliczona na zasadach określonych w ust. 2-5 art. 24a nie może być niższa od pobieranej dotychczas renty z tytułu niezdolności do pracy.

Przenosząc powyższe uregulowania prawne na grunt niniejszej sprawy należy zważyć, iż w przypadku ubezpieczonej podwyższony wiek emerytalny 60 lat i 2 miesiące przypada na dzień 26.06.2013 r. Renta zaś z tytułu całkowitej niezdolności do pracy została przyznana ubezpieczonej do dnia 26.04.2013 r. Bezspornym jest przy tym, że ubezpieczona nie złożyła wniosku o ustalenie prawa do renty na dalszy okres, o czym niewątpliwie została ona pouczona. Pozwany zatem prawidłowo podjął od 01.05.2013 r. wypłatę renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, którą przyznano na trwałe orzeczeniem Obwodowej Komisji Lekarskiej z dnia 12.12.1991 r. Wysokość tejże renty została prawidłowo ustalona na 637,92 zł .

Wysokość emerytury ubezpieczonej została obliczona zgodnie z przepisami art. 26 w zw. z art. 24a ust 3 w/w ustawy jako wynik podzielenia kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego do średniego dalszego trwania życia i wyniosła 595,92 zł . W związku z tym, że wysokość ta jest niższa od ostatnio wypłacanej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, pozwany dokonał podwyższenia emerytury do kwoty wypłacanej dotychczas renty, zgodnie z art. 24a ust. 6 ustawy emerytalnej i jej wysokość od dnia 26.06.2013r. wynosi 637,92 zł.

Odnosząc się do argumentów ubezpieczonej zawartych w piśmie procesowym z dnia 05.08.2013 r. i 16.11.2013 r. Sąd wskazuje, że brak jest podstaw prawnych do przyjęcia, że ubezpieczona w okresie od 01.05.2013 r. do 30.06.1913 r. pozostawała nadal całkowicie niezdolna do pracy i w konsekwencji do podwyższenia emerytury do kwoty renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy . Podkreślić należy, że ubezpieczona nie złożyła stosownego wniosku i tym samym nie wszczęła postępowania o ustalenie prawa do renty po dniu 01.05.2013 r. Inicjatywa w tym zakresie zgodnie z przepisami prawa pozostawała po stronie ubezpieczonej, a Sąd nie jest władny korygować skutków jej zaniechania. Przypomnieć należy, że przedmiotem niniejszego postępowania jest prawidłowość wydania przez pozwanego decyzji

o przyznaniu emerytury , a nie renty . W postępowaniu w przedmiocie ustalenia prawa do renty ma miejsce badanie stanu zdrowia ubezpieczonej i określanie stopnia ewentualnej niezdolności do pracy, a nie w postępowaniu w przedmiocie prawa do emerytury. Dlatego też wnioski ubezpieczonej o powołanie dowodu z dokumentacji medycznej czy też z opinii biegłego sądowego w niniejszym postępowaniu nie podlegają uwzględnieniu. W związku z powyższym również zgłoszone żądania „wyrównania zaniżonej renty za okres przesuniętego wieku emerytalnego i ponowne przeliczenie i korektę przyznanej emerytury” nie mają żadnych podstaw prawnych.

Nadmienić wypada , że przepisy ustawy zmieniającej z dnia 11.05.2012 r. podnoszącej m.in. wiek emerytalny obowiązują od dnia 01.01.2013 r. Ubezpieczona osiągnęła wiek emerytalny już pod rządem znowelizowanych przepisów . Zaskarżona decyzja zaś została wydana w dniu 26.06.2013 r. , więc organ rentowy zobowiązany był do stosowania przepisów obowiązujących w dniu jej wydania.

W ocenie Sądu Okręgowego organ rentowy w sposób prawidłowy i zgodny z cytowanymi powyżej przepisami prawa ustalił wysokość emerytury ubezpieczonej .

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art.477(14) § 1 kpc oraz cytowanych powyżej przepisów, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Elżbieta Trybulec-Czernek